

[Ministeren for kulturelle anliggender]

dette forslag, hvis det skulle blive vedtaget inden sommerferien.

Formanden:

Det er min agt at foreslå lovforslaget henvist til behandling i udvalg, men jeg forstår, at fru Marianne Bentsen-Pedersen skal have en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Ja tak, men ét er da, at regeringen siger, at det ønsker den ikke. Men hvad er det, der står i loven? Hvad er det i loven, der forhindrer det? Hvis telefonselskaberne nu ønsker at udbygge det, kan telefonselskaberne så ikke gøre det? Har ministeren nogen hjemmel til at sige: det må I ikke? Jeg vil da gerne vide, hvis jeg skal vedtage et forslag, om det kan bruges til, at telefonselskaberne laver et hybridnet på grundlag af forslaget. Det kan da ikke være for meget at få at vide, inden man skal stemme. Det kan godt være, ministeren ikke kan svare på det, men vi må i hvert fald have det afklaret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 92:

Forslag til folketingsbeslutning om en ny dansk indsats omkring INF-forhandlingerne.

Af Pelle Voigt (SF) og Steen Folke (VS) m.fl.

(Fremsat 6/4 83).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Der er reelt ikke meget nyt i SFs og VS' forslag til folketingsbeslutning, som i dag er til første behandling. Det svarer stort set til de to partiers forslag om motiveret dagsorden, som bortfaldt efter forespørgselsdebatten i folketinget den 8. februar i år.

Folketinget vedtog dengang – og det skete som bekendt med regeringspartierne stemmer – et forslag om motiveret dagsorden, som var stillet af socialdemokratiet, og i denne dagsorden opfordrede folketinget bl.a. regeringen til at præge den vestlige holdning under INF-forhandlingerne i Genève, så den foreslåede nulløsning udbygges med et realistisk alternativ til det seneste sovjetiske tilbud, og til at arbejde for en løsning, der indebærer en sådan reduktion af SS-20 raketterne, at de vestlige mellemdistanceraketter ikke opstilles.

Som det blev bekræftet under debatten den 8. februar 1983, bygger denne dagsorden på NATOs dobbeltbeslutning i 1979, mens derimod både SFs og VS' dagsordensforslag dengang – og det i dag foreliggende beslutningsforslag – indebærer et brud med dobbeltbeslutningen. At SF og VS så denne gang har valgt at fremlægge deres synspunkter som et forslag til folketingsbeslutning, gør det naturligvis ikke mere acceptabelt.

Samtidig overser forslaget fuldstændig den udvikling, som INF-spørgsmålet har været genstand for, siden vi havde debatten her i folketinget i februar 1983, og som naturligvis må tages med i betragtning. Jeg tænker især på præsident Reagans forslag til en mellemøsning, men også på generalsekretær Andropovs nye forslag om at basere beregningerne på antallet af sprænghoveder og ikke på antallet af raketter.

Præsident Reagans udspil blev fremlagt i slutningen af marts efter indgående konsultationer med de allierede, hvorunder vi fra dansk side havde fremført de synspunkter, som var indeholdt i den nævnte folketingsvedtagelse. Forslaget til en mellemøsning repræsenterer jo netop den udbygning af nulløsningen med et alternativ til det sovjetiske tilbud, som folketinget ønskede, og som forhåbentlig kan danne grundlag for forhandlingerne om en aftale, der kan nedskære